

EPÍSTOLA
B. PAULI APÓSTOLI
AD THESSALONICÉNSES I.

THESSALONICA Metropolis est Macedonia, prius Halis dicta, deinde à Philippo Amintae filio Thessalonica appellata ob devictos Thessalos. Nunc Salonica dicitur. In hac multis Christo adiunxerat Paulus, cùm Philippis Thessalonicanam venisset (Act. 9.7.) sed cùm rursus eam repetere ex Athenis semel iterumque cogitasset, destinata non potuit exequi, à Satana, inquit, præpeditus. Ideoque Timotheum èo misit, qui Thessalonicenses in fide confirmaret. Igitur post redditum Timothei qui Corinthum Thessalonica ad eum rediit (Actorum 18. cum huius Epistola cap. 3.) Paulus de Thessalonicensium rebus edotus, eos hac Epistolâ collaudat, quod Iudaïs licet insano studio contrâ nitentibus, in accepta fide constanter permanissent, & Deo gratias agit. Interim sui commendationem admiscentis in memoriam redigit quo pacto ne eos gravaret; etiam à sumptu accipiendo peperisset. Mox subiungit precepta vita Christiana.

Patet ergo ex diis, non Athenis, neque Româ, ut quibusdam placuit, sed Corinthum missam esse Epistolam hanc, quam iure Chrysostomus & Theodoreus omnium Paulinarum primam censem. Quod nemo inficiat ibit, qui peregrinationem Pauli attente considerat, præcipueque qua habentur (Act. 17. & 18. cum huius Epistola cap. 3.). Misericordia autem circa annum Aera nostra 52. post Christi mortem 19.

CAPUT PRIMUM.

Paulus Thessalonicensium fidem, constantiam in persecutionibus, labores & charitatem gratulatur.

1. **P**aulus, & Silvanus, & Timotheus Ecclesiæ Thessalonicensium in Deo Patre, & Domino Iesu Christo.

2. Gratiæ vobis, &

† DOM. pax. † Gratiæ agimus Deo semper pro 6. POST omnibus vobis, memoriæ vestri facientes EPIPH. & in orationibus nostris sine intermissione, 27. POST PENTEC.

quæ est ad Deum, profecta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui.

9. Ipsi enim de nobis annunciant qualiter intrōitum habuerimus ad vos: & quomodo convenerit estis ad Deum à simulacris, servire Deo vivo, & vero,

10. & expectare Filium eius de cælis (quem suscitavit ex mortuis) Iesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

CAPUT II.

In memoriæ eorum revocat quam sincera, & pura fuerit eius predicatione, quam procul ab omni adulatio[n]e, dolo, & avaritia; quod nemini oneri fuerit.

1. Nam ipsi scitis, fratres, intrōitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit:

2. sed ante passi, & * contumeliis affetti (sicut scitis) in Philippis, fiduciā 19. habuimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitudine.

3. Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo,

4. sed sicut probati sumus à Deo ut crederetur nobis Evangélium: ita loquimur non quasi hominibus placentes, sed Deo, qui probat corda nostra.

5. Neque enim aliquando fūimus in sermone adulatio[n]is, sicut scitis: neque in occasione avaritiae: Deus testis est:

6. nec

EPIST. B. PAULI AD THESSAL. I. CAP. II. III.

1169

CAPUT III.

Ex Timothei reditu, quem miserat Thessalonicanam, permagnam accépit consolatiōnem: eos adhortatur ad perseverantiam, & bene iis precatur.

1. Propter quod non sustinentes amplius, placuit nobis remanere Athénis, solis:

2. * & misimus Timotheum fratrem * Act. 16. nostrum, & ministrum Dei in Evangelio 1. Christi ad confirmandos vos, & exhortandos pro fide vestra:

3. ut nemo moveatur in tribulatiōnibus istis: ipsi enim scitis quod in hoc positi sumus.

4. Nam & cùm apud vos essemus, prædicabamus vobis passueros nos tribulatiōnes, sicut & factum est, & scitis.

5. Propterea & ego amplius non sustinen[n]s, misi ad cognoscendam fidem vestram: ne forte tentaverit vos is, qui tentat, & inanis fiat labor noster.

6. Nunc autem veniente Timótheo ad nos à vobis, & annunciante nobis fidem & charitatem vestram, & quia memoriæ nostri habetis bonam semper, desiderantes nos videre, sicut & nos quoque vos:

7. ideò consolati sumus fratres in vobis in omni necessitate, & tribulatiōne nostra per fidem vestram,

8. quoniā nunc vivimus, si vos statis in Dómino.

9. Quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis in omni gáudio, quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum,

10. nocte ac die abundantiū orantes, ut videamus faciem vestram, & compleamus ea, quæ desunt fidei vestrae?

11. Ipse autem Deus, & Pater noster, & Dominus noster Iesus Christus dirigat viam nostram ad vos.

12. Vos autem Dominus multiplicet, & abundare faciat charitatem vestram in invicem, & in omnes, quemadmodum & nos in vobis:

13. ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate, ante Deum & Patrem nostrum, in adventu Domini nostri Iesu Christi cum omnibus sanctis eius. Amen.

